

VRAAG HET AAN ED

Soms krijg je zoveel vragen over één en hetzelfde onderwerp, dat het onmogelijk is om deze bij iedereen persoonlijk te komen beantwoorden. De vraag wanneer je welke dobber gebruikt bij het vaste stokvissen, is typisch zo'n veelgestelde vraag. Daarom gaat Ed deze maand niet bij een van de vraagstellers langs, maar geeft hij samen met Kaylee Goedhardt antwoord. Kaylee neemt als aanstormend talent deel aan de Nationale Topcompetitie en weet echt alles van dobbers.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE MARNIX WESSELS
CAMERA HANNE VAN ASTEN

We hebben allemaal wel eens met de dobber gevist, of doen dat nog steeds: dit is immers de basis van het vissen. Dobbers dienen slechts twee

simpele doelen: ons aas op een bepaalde diepte aanbieden en laten zien wanneer we beet hebben. De één kiest daarbij voor een pen waarbij de gemiddelde zendmast niet

zou misstaan, de ander juist voor een zo licht mogelijk dobber die dat met twee maden aan het haakje al zinkt. Nou valt er over smaak en kleur niet te twisten, maar het type dobber

Dobbers zijn er in zoveel varianten, het zou je bijna gaan duizelen welke te kiezen!

waarmee je vist is essentieel. De juiste dobberkeuze blijkt voor velen echter vaak een struikelblok.

GOED VOORBEREID

Kaylee en ik spreken af bij een van haar favoriete thuiswater-tjes in de Zaanstreek: de Delft. Ze heeft haar viskist en alle accessoires, schepnet en leefnet keurig links van mij opgesteld. Lokvoer had ik voor de zekerheid thuis al aangemaakt, maar dat blijkt overbodig omdat Kaylee al een emmertje heerlijk geurend voer en een bak met gekiemde hennep tevoorschijn tovert. Wie ben ik dan om aan dit thuiswater-recept te twijfelen? Beiden hebben we maden, casters en mestpiertjes meegenomen. In plaats van een paar ballen, cuppen we met behulp van een plastic voercupje heel voorzichtig enkele kleine voerballetjes met wat hennep, casters en pinky's (minimaden) tussen onze twee hengeltoppen in. "Dat is meer dan genoeg voor de in het voorjaar nog traag azende vissen", aldus Kaylee.

ZO LICHT MOGELIJK

Aangezien het water hooguit een centimeter of tachtig diep is en niet stroomt, kiezen we voor zo licht mogelijke dobbertjes. Deze hebben nauwelijks 0,5 gram lood nodig om mooi te staan. De stevige wind maakt het wel wat lastig om ze goed in te kunnen leggen, maar met een korte opslag van amper een meter lijn tussen hengeltop en dobber is ook dat probleem opgelost. Kaylee heeft expres een stukje dichterbij gevoerd dan onze hengels lang zijn, zodat we – ondanks de wind die de dobbers steeds weer naar onze kant terugduwt – keurig op het voer kunnen vissen. Was het hartje zomer geweest en de vis gretiger, dan hadden we bij een dergelijk straffe

Meiden doen dus echt niet onder voor mannen!

wind best een wat zwaardere dobber kunnen kiezen. Maar het water is zo vroeg in het voorjaar nog steeds niet lekker op temperatuur, dus moet alles nog zo subtiel mogelijk gebeuren.

DOBBERS BIJ BOSJES

Hoewel ik toch een aardig assortiment dobbers in mijn viskist heb zitten, toert Kaylee naast hele bossen grote en kleine dobbers maar liefst drie kofferladen met

kant-en-klare tuigjes tevoorschijn. Als ik vraag of dat is om mij te intimideren, schiet de 16-jarige Assendelftse in de lach. "Nee hoor, Ed. Maar omdat ik met elastiek vis, ben ik altijd gebonden aan vaste tuiglengtes. Zodoende heb ik heel veel uiteenlopende kant-en-klare tuigjes bij me. Voor dit water heb ik tuigjes van twee meter en lichte dobbers, maar ik heb ze ook van meer dan vijf meter voor heel diep water. Uiteraard passen bij die tuiglengtes ook allemaal verschillende dobbers. Van piepklein en ultralicht tot plompe stroomdobbers van 4 gram voor diepe stromende kanalen."

BRASEMI!

Terwijl we al een klein uurtje vruchteloos vissen en Kaylee van alles vertelt over dobbers, loodjes en lijnen, zie ik vanuit

mijn ooghoek ineens het rode puntje van mijn pennetje verdwijnen. Fata morgana's treden uitsluitend op bij extreme warmte, dus moet dit vandaag bij krap vijf graden boven nul wel degelijk beet zijn. Ik tik aan en zie een flink eind elastiek uit de hengeltop vliegen. Heel even heb ik contact met een dikke brasem. Maar de vis schiet los en laat behalve een flinke kolk aan de oppervlakte mij gefrustreerd achter. Sh*! Dit verhaal gaat weliswaar over dobbers, maar een mooie vis in beeld maakt het plaatje natuurlijk wel aantrekkelijker. Kaylee begrijpt de hint en tikt amper vijf minuten later een dikke platte van meer dan een kilo aan en schept deze heel vakkundig. Het brasempje dat ik even later vang, toont ten overvloede aan dat ik vandaag flink ben afgetroefd – en nog door een meid ook! ▶

VIER DOBBERTYPES

Wie in een hengelsportwinkel zijn ogen de kost geeft, ziet zoveel dobbers dat het vaak moeilijk is om een keuze te maken. In grote lijnen kun je vaste stokdobbers onderverdelen in vier hoofdcategoryën.

STILSTAAND WATER

Voor ondiep, stilstaand water zoals sloten en plasjes volstaat – als er weinig wind staat – een slank, druppelvormig dobber met maximaal één gram drijfvermogen. Vaak is het drijfvermogen zelfs nog minder, bijvoorbeeld 0,4 tot 0,7 gram. De dobber gaat pas staan als de loodjes op diepte zijn. De onderantenne is van carbon en de fluorescerende bovenantenne is circa vier centimeter lang.

STILSTAAND EN LICHTSTROMEND WATER

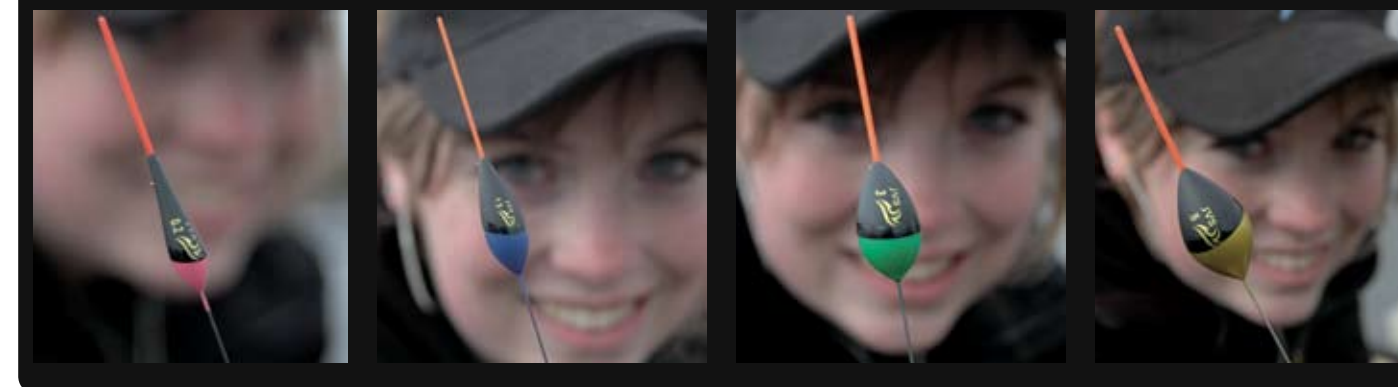
Deze druppel- tot peervormige allround dobber is een tussenvariant en houdt het midden tussen een licht dobber en een dobber voor stromend water, geschikt voor stilstaand tot lichtstromend water van maximaal drie meter diep. Het draagvermogen bedraagt meestal 1 tot 1,5 gram. De onderantenne is van carbon en de bovenantenne zo'n vier centimeter lang.

DIEP, STROMEND WATER

Voor kanalen met enige stroming en een diepte tot vier meter, kies je voor een dobber met een ietwat bol drijflichaam en zo'n 2,5 gram drijfvermogen. Dit type heeft een dikkere en daardoor beter zichtbare bovenantenne en een stalen onderantenne. Die laatste zorgt ervoor dat de dobber sneller gaat staan en ook stevig in de stroming blijft staan.

DIEP WATER MET HARDE STROMING

Voor echt diep en hard stromend water geniet een 4 tot 5 grams stroomdobber met bolrond drijflichaam, dikke bovenantenne en tot wel meer dan 20 centimeter lange stalen onderantenne de voorkeur. Voor het geval dat je in extreme omstandigheden vist, zijn dergelijke dobbers er zelfs voor wel 10 gram loodgewicht!

'HOE KIES IK DE JUISTE DOBBER VOOR DE VASTE STOK?!'

Ed Stoop en witvistalent Kaylee Goedhardt vertellen wanneer je welke dobber gebruikt. Bekijk op www.hetvisblad.nl/tv de videoreportage.

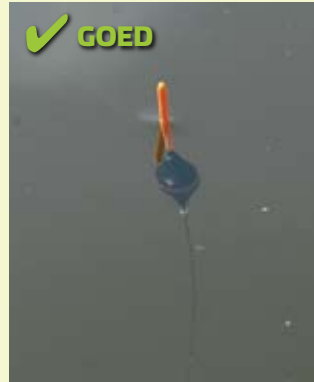
Ed is duidelijk geïntimideerd door Kaylee's netjes geordende tuigenrek!

KEURIG GESORTEERD

Sorteer je tuigjes, zodat je in één oogopslag kunt zien wat de lengte van de verschillende tuigjes is en hoeveel drijfvermogen de dobbbers hebben. Deze sortering kun je maken door verschillende kleuren tuigenrekjes te gebruiken en daar bovendien met een stiftpen op te schrijven welk tuigje het bevat. Een zitkist met meerdere van dit soort dobberladen is absoluut geen overbodige luxe.

GOED UITLODEN

Lood lichte dobbertjes zo uit dat het drijflichaam onder water zit en de gekleurde antenne nog zo'n twee centimeter boven water uitsteekt. Dat lijkt veel, maar aangezien ook het aas gewicht heeft, zal de dobber tijdens het vissen nog wat zakken. Daardoor zal de antenne uiteindelijk nog hooguit één centimeter boven water uitsteken. Zo kun je de dobber toch nog zien, maar voelt de vis minimale weerstand. Bij zware dobbbers met dikke antennes gaat die vlieger minder op. Lood deze dus ook zonder beaasde haak uit tot nog slechts één centimeter antenne boven water staat.

Lood je dobber zo uit, dat je antenne zonder beaasde haak nog twee centimeter boven water uitsteekt.

Als de vis ook het drijflichaam nog onder moet trekken, voelt de vis te veel weerstand en vang je minder!

OPA DOBBERS

Natuurlijk vissen sommigen nog steeds dolgraag met zo'n ouderwetse, lange brasempen uit de vorige eeuw. Die geven van die mooie opstekers en breken dankzij de antenne van glasfiber of tonkin ook minder snel. Bedenk dat je deze pennen net zo scherp en secuur kunt uitloden als moderne wedstrijdobbertjes en er dan even scherp mee kunt vissen.

Zulke nostalgische 'Opadobbers' vangen - mits goed uitgelood - net zo goed.

LOOD EN LOODVERDELING

Kleine pennetjes van minder dan een gram lood je meestal uit met meerdere kleine loodhageltjes. Heb je veel loodhageltjes nodig (bijv. acht of meer), groepeer deze dan tegen elkaar op ongeveer 30 cm van de haak. Kies de loodjes allemaal even groot en zet onderaan een piepklein loodhageltje. Dit 'verklikkerloodje' schuif je tot aan de lus in lus verbinding die de circa 20 centimeter lange onderlijn en de hoofdlijn met elkaar verbindt. Mik je bij het vissen speciaal op brasem, lood het tuigje dan zo uit dat dit onderste verklikkerloodje net op de bodem rust.

Voor dobbbers zwaarder dan een gram wordt vrijwel altijd gebruik gemaakt van een druppelvormig bulkloodje (olivette) met daaronder enkele kleine loodhageltjes.

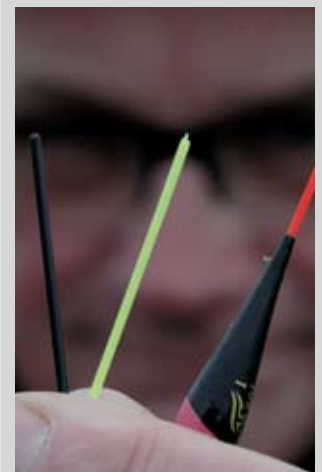
Het groeperen van de vele loodhageltjes voorkomt dat de lijn tijdens het vissen in de war raakt.

Een dikke dobber met tientallen loodhageltjes uitloden, is vragen om problemen. Kies nu voor een olivette loodje als bulklood.

KLEUREN

De kleur van je dobberlichaam is een kwestie van smaak, maar heeft verder geen enkele invloed op je vangsten. De kleur van je bovenantenne heeft dat wél. Oranje of fluorrode antennes zijn over het algemeen het best zichtbaar, al zijn er vissersogen die de kleur geel beter onderscheiden. Bij een grijze lucht en vlak water kan een zwarte antenne vaak juist goed afsteken. Gelukkig zijn er daarom dobbbers met verwisselbare antennes.

De keuze voor een bepaalde kleur antenne is erg persoonlijk maar wel belangrijk.